

Sygn. akt VI U 1604/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: B. B. działającego przez opiekuna prawnego T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 7 czerwca 2016 r., znak:(...)

w sprawie: B. B. działającego przez opiekuna prawnego T. B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy i dodatek pielęgnacyjny

1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu B. B. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz dodatku pielęgnacyjnego od dnia 1 kwietnia 2016 r. na stałe, a w pozostałym zakresie odwołanie oddala,

2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art.129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu B. B. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz dodatek pielęgnacyjny na stałe od dnia 1.05.2016 r. t.j. od miesiąca w którym złożono wniosek.

W odwołaniu od tej decyzji opiekun prawny ubezpieczonego wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do renty od dnia 1.03.2016 r., powołując się na fakt własnego niedopatrzania w zakresie daty złożenia wniosku o dalszą rentę.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony B. B. do dnia 29.02.2016 r. był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i dodatku pielęgnacyjnego (okoliczność bezsporna).

Wniosek opiekuna prawnego T. B. z dnia 28.04.2016 r. o przyznanie prawa do dalszej renty dla ubezpieczonego został w dniu 28.04.2016 r. nadany w placówce pocztowej na adres Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w F.. Wniosek ten wpłynął do organu rentowego dnia 2.05.2016 r.

dowód: koperta od przesyłki i wniosek z dnia 28.04.2016 r. w aktach rentowych

Lekarz Orzecznik ZUS w dniu 23.05.2016 r. uznał, że ubezpieczony B. B. jest trwale całkowicie niezdolny do pracy i niezdolny do samodzielnej egzystencji. Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji od dnia 1.05.2016r. uznając, że wniosek o dalszą rentę został złożony 2.05.2016r.

Stan faktyczny ustalił Sąd Okręgowy na podstawie dokumentów w aktach sprawy, których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Stanowisko organu rentowego jest błędne a odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z § 6 ust.1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe - Jeżeli wniosek nie został złożony w organie rentowym, lecz został przesłany za pośrednictwem przedsiębiorcy uprawnionego do wykonywania działalności pocztowej w obrocie krajowym lub zagranicznym, za datę złożenia wniosku uważa się datę nadania wniosku za pośrednictwem tego przedsiębiorcy.

Zgodnie z art.129 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Skoro wniosek o dalszą rentę, co nie jest sporne w sprawie, został nadany w urzędzie pocztowym w dniu 28.04.2016 r., to uznać należało, że to miesiąc kwiecień 2016 jest miesiącem o którym mowa w przywołanym przez organ rentowy art.129 ust.1 ustawy emerytalnej i dlatego świadczenie rentowe dla B. B. winno być przyznane od dnia 1.04.2016 r. a nie od 1.05.2016 r.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w punkcie 1 wyroku, oddalając odwołanie w pozostałej części na mocy art.477¹⁴§ 1 k.p.c., bowiem ubezpieczony niezasadnie domagał się wypłaty świadczenia od 1.03.2016 r. a żądanie to nie mogło zostać uwzględnione wobec jasnej treści cytowanego art.129 ust.1 ustawy FUS.

Na mocy art. 118ust 1a ustawy FUS Sąd Okręgowy orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Stosownie bowiem do art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, z uwzględnieniem tego, iż w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji; organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego (ust. 1a). Jeżeli na podstawie przedstawionych środków dowodowych nie jest możliwe ustalenie prawa lub wysokości świadczenia, za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę końcową dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów, wyznaczonego przez organ rentowy, albo datę przedstawienia tych dowodów (ust. 3).

W niniejszej sprawie, przyznanie ubezpieczonemu z opóźnieniem prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy, było następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność, bowiem koperta nadawcza znajdowała się w aktach organu rentowego, który znając datę nadania przesyłki pocztowej na adres organu rentowego, wbrew obowiązującym przepisom, które winien znać i stosować, przyjął wadliwie, że wniosek ubezpieczonego został złożony dopiero 2.05.2016 r.

SSO Ewa Milczarek